

RDEČI PRAPOR

Glasiilo jugoslovanske socialne demokracije.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje za celo leto 10:40 K, za pol leta 5:20 K, za četrt leta 2:60 K, mesečno 90 vin.; za Nemčijo za celo leto 12 K, za pol leta 6 K, za četrt leta 3 K; za Ameriko za celo leto 14 K, za pol leta 7 K. — Reklamacije so poštnine proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Inserati. Enostopna petit-vrstica, (širina 72 mm) Izhaja vsako sredo in soboto. 20 vin., pogojeni prostor 25. vin., poslana in razglašena 30 vin. Posamezna številka 10 v.

Bienert-Weisskirchnerjevo gospodarstvo.

Zmenili smo se že v zadnjem govoru sodruga dr. Adlerja v državnem zboru, ki je bil najznamenitejša politična izjava v letošnji proračunski razpravi. Ta govor pa je obsegal še toliko važnega, da se je treba še nekoliko ozreti nanj. S svojo globoko-sežno kritiko je dr. Adler posegel v avstrijsko socialno politiko

in je dejal: Dr. Weisskirchner je odgovoren tudi za socialno politiko v Avstriji. Prišel je iz krščansko socialne stranke, ki je nekaj svojega ugleda v javnosti črpala iz svojih socialno političnih tendenc. A vsa socialna politika, odkar počiva v rokah dr. Weisskirchnerja, je obsojena na mrtvilo in sicer tako popolnoma, kakor prej že dolga leta ne. Gotovo so minili časi, ko so si mogotci lahko domišljali, da se da delavstvo pridobiti z lepo donečimi frazami. Delavstvo je danes krepko, razredna nasprotstva so postala velika, tako da je dobra volja na drugi strani, ker bi se morala stvarno izražati, popolnoma minila. Tistih časov ni več, ko je sedelo plemstvo po svojih gradovih, pa ni vedelo, kako se dela po tovarnah profit in je bilo zato v socialni politiki vsaj nepristransko. Danes so plemenitaši sami industrialci, imajo tovarne za sladkor, lesno industrijo, mline, žage in vse mogoče, pa zato niso več nepristranski. Danes opažamo, da se v zbornici splošne in enake volilne pravice gotove protijudske in protidelavske, vsled tega tudi protikulturne tendence ne upajo več na dan, da pa se je v

gospodski zbornici ustanovila vsa izkoriščevalna hujškarija. Gosposka zbornica je danes razredno zastopstvo vsega izkoriščanja v Avstriji. Čemu je pravzaprav ta gosposka zbornica? Njeni zagovorniki so pripovedovali, da se bodo tam varovali samo veliki interesi države. Danes pa vidimo, da izkusa tam sladkorni fabrikant in predsednik trgovske zbornice v gosposki zbornici pokvariti zakon o ženskem nočnem delu, da grofi, katerih nihče ne pozna, kvarijo, kar se je v poslanski zbornici vsaj na pol rešilo.

Delavstvo in njega zastopniki v tej zbornici pa ne bodo mirno prenašali teh napadov

gosposke zbornice. (Odobranje pri socialnih demokracijah.) Gospodje naj se nikar ne motijo. Doživeli so vihar, ko je šlo za žensko nočno delo. Doživeli bodo še hujši vihar, če se gosposka zbornica predrzne ovirati zakon o kršenju delovne pogodbe. (Živahno odobranje pri socialnih demokracijah.) Gospodje naj ne mislijo, da si je delavstvo priborilo splošno volilno pravico zato, da mu gosposka zbornica konfiscira sadove te volilne pravice. Pa tudi gospodje v poslanski zbornici naj ne mislijo, da bodo prevarili svet o svojem pravem značaju, če tukaj hlinijo dobro voljo, pa prepuščajo gosposki zbornici rabljevo delo. Delavstvo dobro razume komedijo, ki se je doslej igrala z njegovimi zahtevami, pa je ne bo mirno prenašalo in mi kot njegovi zastopniki bomo izvrševali njegov odpor.

Trgovinski minister ima že cele mesece gotov načrt naredb, s katero se ima določiti takozvani zdravstveni maksimalni delovni dan. To je prav slabotna naredba, ki velja na Nemškem že dvajset let in ki je bila pri nas že pred vsemi mogočimi sveti, služničimi bolj za zavlačanje kakor za pospeševanje. Toda krščansko-socialni socialni politik zapira tudi to naredbo v svoji miznici. Weisskirchner noče pokvariti svojega prijateljstva z velikimi industrialci, katerih gost je na vseh njih kongresih.

Kar se tiče vsakovrstnih »svetov«, naj omenim, da tudi ne pojde tako dalje kakor doslej, da je delavstvo izključeno skoro iz vseh svetov, a v edinem, v katerem je zastopano, namreč v delovnem svetu, so mu industrialci in vladni zastopniki večer protitež. Eno ali drugo: Ali se pošljejo industrialci iz delovnega sveta nazaj v industrijski svet, ali pa se odpro tudi ostali sveti delavstvu.

Vse te skrbi pa presega veliko finančno vprašanje, tehtno vprašanje, kako naj prebivalstvo prenaša vsa bremena, ki mu jih hočejo naložiti. Novi finančni minister dr. Meyer je že izrekel jako nevarno besedo: Varčnost. Katera država pa varči bolj kakor Avstrija, če je treba zidati šole, če je treba bolnišnic, če gre za kulturo, za hrano, za telesne potrebe ljudstva? Citajte pa, kakšne zahteve predlagajo delegacijam za vojsko, za gradnjo novih

ladij itd. Finančni minister, ki hoče varčiti, igra pri nas precej komično vlogo. Svoj govor bi moral govoriti v delegacijah! Če zmaga s svojim varčenjem tam in v ministrskem svetu, tedaj naj pride tudi v poslansko zbornico. Tedaj mu bomo povedali, da se ne sme varčiti s produktivnimi izdatki, ampak da je samomor, če se razsipajo milijarde za militarizem in če moramo grehe naše zunanje politike tako drago plačevati, da je prej ali slej neizogiben bankrot. (Živahno pritrdjevanje pri socialnih demokracijah.)

Iz tega lahko spoznate, kako sodi socialna demokracija o bilanci te vlade. Opustiti hočem manjše prikazni. Ne bom tukaj govoril, da imamo pod nemškim liberalnim justičnim ministrom konfiskacijsko prakso, kakršne že desetletja ni bilo. O tiskovnem zakonodajstvu se danes sploh ne govori več. Danes doživljamo tudi zopet ljubko šalo, da opazimo policijske komisarje na shodih. To sicer nič ne škoduje, ampak mi se smejemo temu. In kakšno luč meče to na vlado in na njene tendence!

Če seštejemo vse te posameznosti, tedaj dobimo vtisk, da prihajamo v

dobro boja ne le s to minljivo vlado, ampak v resno dobo boja delavskega razreda, boja na vse strani, v kulturnih rečeh proti klerikalizmu, v socialno-političnih rečeh z ozirom na delavsko varstvo, v političnih rečeh z ozirom na svobodo, v dobo boja, ki nas ne plaši, ker je za element življenja. Opravljali smo z drugačnimi ljudmi kakor z Bienertovimi! Boj, boj in zopet boj tej vladi, temu sistemu, boji vsej kopi zvez, nejasnih zakulisnih iger, predvsem boji hinarščine, dvoumnosti in laži, ki se izraža v velikih besedah gospode, za katerimi pa ne tiči nič drugega kakor neplodnost na eni in policijski duh na drugi strani! (Dolgotrajno, živahno odobranje pri socialnih demokracijah.)

Pavel Singer.

V Berlinu je v torek popoldne umrl nemški državni poslanec, sodrug Pavel Singer, član načelnštva nemške socialne demokracijske stranke. Bil je tudi občinski svetov-

valec v Berlinu in je opravljal razne važne javne funkcije.

Za nemško socialno demokracijo je Singerjeva smrt bridka izguba. Dasi je bil bolj tihe narave kakor Liebknecht in Bebel, je bilo njegovo štiridesetletno delovanje v stranki tako plodovito, da ga bo organizirano delavstvo zelo pogrešalo. Pa tudi izven Nemčije je njegova smrt napravila velik vtisk, zakaj markantna Singerjeva prikazen je bila znana v vsej internacionali, v kateri je igral važno vlogo.

Pavel Singer je prišel v socialno demokracijo po naravnem razvoju iz nekdanje meščanske stranke, ki se je v Nemčiji prav tako razpadla kakor v Avstriji. Demokracija, ki ne stoji v vsakem oziru in povsem na podlagi najširših slojev prebivalstva, delavnega prebivalstva, je nemogoča, ker je nasprotje samo v sebi. Ta resnica se je izkazala povsod, kjer so idealisti izkušali snovati meščansko demokracijo. A dočim so drugi po izkušnem razočaranju očinili na desno, v nedemokracijske stranke, ker jim je bila buržoazija bližja od demokratičnih načel, je ostal Singer dosleden in prišel tja, kjer so edina tla za resnično demokracijo.

Singer je bil po svojem poklicu trgovec in bi bil s svojo nadarjenostjo, s svojim znanjem, s svojimi rodbinskimi zvezami in s svojim premoženjem lahko igral v meščanskih krogih veliko vlogo ter dosegel vsakovrstne časti, če bi se bil hotel prilagoditi meščanskim nazorom. Že v šestdesetih letih je imel odlično mesto v berlinskem trgovskem svetu in je bil tudi član ondotnega trgovskega staveštva. Ali vabe buržoaznih časti ga niso premotile; ostal je sam sebi zvest in sledil svojemu prepričanju in tako je nujno moral priti k delavstvu.

Takrat, ko je Singer vstopil v socialno demokracijsko vrsto, je bilo treba za ta korak še precej poguma, zlasti človeku, ki ga je usoda postavila v ugodne razmere in mu dala možnost brezskrbnega uživanja. Tudi nemška socialna demokracija je bila takrat še majhna stranka, njen delež so bili pragoni in zatiranje. Ali to ni preplašilo Singerja, ki je znal tudi v nevarnih momentih odločno varovati svoje prepričanje. Tako je bil leta 1871., ko je bil nemški šovinizem na vrhuncu, med onimi, ki so v imenu pravičnosti in

LISTEK.

Misijon.

(Žalostna zgodba iz žalostnih dni.)

Prišel je v faro glas, klic k pokori, in do najrevnejše bajte so ga raznesle vaščanke. V krčmi in doma, na polju in travniku, povsod se je govorilo, da pride v Slivje svet mož, misijonar, ki je videl Kristovo domovino, poljubljaj križev les in doživel še mnogo enako lepih in imenitnih reči. In sedaj pride v slivško faro, tako se je ponižal, pride in bo oznanjeval nauk pokore in izveličanja.

Ali je čudno, da so slivniški možje postavili na koncu vasi petnajst metrov visok mlaj, ali je čudno, da so slivniški fantje čukali že ves teden poprej; »Pozdravljen, o, ali je čudno, da je zadavila farovška kuharica šestim kuram vitke vratove?

Nič ni čudno, rečem vam, saj so peli tisti dan zvonovi, kot da je umrlo deset papežev, kot da se je poročilo deset cesarjev.

In prišel je kot je bilo prerokovano: v dolgem talarju, mogočen in visok. Kamor je pogledal, so se povesele oči, kjer je spregovoril, so medlela srca in ime mu je bilo pater Bonifacij.

Tako so se pričele misijonske pridige in druge ceremonije, da so prečepeli Slivčani v cerkvi od jutra do večera. Cerkovnik pa je moral tiste dni vsak dan po dvakrat izprazniti puščico, da se je vreča v župnišču večala kar očividno. Župnikov obraz se je

svetil kakor solnce in kako bi se ne, ko je videl svoje farane ponižne in skesane, kot da nastopi sodni dan.

Okrog cerkve so lazili s povešenimi očmi, žulili kruh in pili mlačno vodo — vse v pokoro in sprebrnenje.

Misijonar Bonifacij pa je pridigoval, da so pokala srca in so tekle solze v potoku. Vsaka beseda je zadela kakor puščica, vsak pogled je ranil kakor meč in rob njegovega talarja je bil od poljubov pobožnih Slivčanov ves masten in slinast.

Samo eden je ostal trdovraten grešnik in ni hodil k misijonskim pridigam in spodil je dekle takoj prvi dan, ko je lazila do večera okrog cerkve. Dva razposajena fanta je najel kot hlapca iz bližnje vasi in tako očitno zasramoval in zasmehoval pobožne Slivčane: Ko je hitelo dan za dnem vse praznično in skesano v cerkev, je delal on še bolj pridno kot drugače. Vse kar je bilo požetega in pokošenega, je spravljal domov in vse kar je bilo čas požeti, je požel nevernik nalašč, kot da bi ne mogel par dni pozneje. Tudi po drugih njivah je bilo žito zrelo, tudi drugod so bili snopi v kupih, a Slivčani so imeli tedaj važnejše opravilo kot misliti na kmetovanje. Kmet Jeriha pa je bil krivoverec in očiten grešnik; smejal se je pobožnim vaščanom in delal in spravljaj v kozolce in na pod s svojima hlapcema od ranega jutra do pozne noči, potem pa je prišel zvečer v županovo krčmo in govoril tako zabavljivo, kot da ne živi v bližini svet mož, misijonar Bonifacij, kot da se ne obračajo oči vseh

vaščanov k nebu v silnem zatajevanju in kesanju.

Še krčmar je občutil, da je prišel čas pokore; že par večerov je sedel v krčmi zvečer samo Jeriha in njegova dva hlapca, drugi vaščani so se trkali po kotih doma in mrmrjali dolge litanije v pozno noč. Zjutraj pa so se zopet napotili v cerkev, kjer so ostajali do večera.

Kdor pa je šel mimo Jerihove hiše, se je prekrizal, da bi ga bog obvaroval satanove oblasti in pohujšanja, ki ga je sejal med verne Slivčane kmet Jeriha.

»Po smrti bo dajal mrha velik in težak odgovor za svoje peklensko početje,« je menila ena izmed pobožnih babnic, ki so se vračale mimo njegove hiše iz cerkve.

»Na dnu pekla se bo cvrl, svinja,« je dostavila druga.

»Takoј jutri se izovem, da sem parkrat govorila s tem garjastim psom,« je vzdihnila tretja in zasukala oči proti nebu.

»Božja kazen ga bo zadela še na zemlji,« je prerokovala četrt in se trkala na prsi kakor med povzdigovanjam.

»Sedaj spravljaj žito in pridelke domov, ko nam pridiguje tako svet mož, da se spodobi, če da vsak deset mernikov pšenice, ako le sme poljubiti njegovo sukno. V nebesih in še na tem svetu bi mu bilo tisočkrat povrnjeno, a ta grešnik Jeriha ne misli na to. Niti enkrat se še ni opravil praznično kot se zdaj spodobi, niti ene pridige še ni slišal, še blizu cerkve ne pride, kot da ga je rodila judovska mati. Fej! Vrag bodi odrešenik nje-

govim otrokom in strela naj udari v njegovo hišo, da bo pogorela do tal. Prav nič grešnega bi ne bilo, ko bi mu kdo zapalil, ko ne ve grdoba, kdaj je čas za delo, kdaj za pokoro in se nam bojša še posmehuje. Sam svetnik je prišel med nas, on pa je gluhi in slepi za vse pobožnosti in dela s tistima grešnima hlapcema, kot da ni v fari misijona. Boste že videle, koliko mu bo zaleglo! Če le moja molitev kaj pomaga, mu mora sprniti vse žito in poginiti vsa živina. Fej! Trikrat lej!

In župnik sam se naposled ni mogel premagovati.

Pred cerkvijo je obstal med gručo pobožnih vaščanov, ki so čakali s suženjsko ponižnostjo, da poljubijo roko svetemu misijonarju. Obstal je med njimi in se jim je prijazno nasmehnil. Potem pa je namršil obrvi in pokazal s kazalcem proti oni strani, kjer je nalagal daleč tam na njivi snope kmet Jeriha.

»Predragi moji,« je spregovoril svečano — »hvalite boga, da nima satan moči tudi do vaših krepstnih src. Toliko vaš je in samo eden je nepokoren, samo eden služi satanu in dela, kakor vidite, v teh svetih misijonskih dneh. Bog je pravičen in udaril bo pohujšljivca v zgled vsej pobožni fari. Zapomnite si moje besede in ostanite dobri kot doslej, pa boste deležni božjega blagoslova.

Tako je govoril gospod župnik, nato se je napotil počasi v župnišče in velika zadovoljnost je sijala iz njegovega lica.

njihovih davščin. Celo župan je moral naglašati, da so si hišni posestniki pod pretvezo zvišanih doklad zagotovili poseben, neopravičen profit. Zalegla pa ni županova opazka nič. Hišni posestniki so bili veseli, da so imeli izgovor. Takih izgovorov pa dajejo sedanji viri občinskih dohodkov vse polno. Vse indirektno davščine se prenašajo na ljudstvo. Zato je otročja misel, da bi mogli v takih vprašanjih oni, ki zastopajo interese posestnikov, pa naj bodo liberalci ali klerikalci ali zastopniki nemške buržoazije, varovati interese delavstva. Ta nasprotja, ki segajo v žep, so tako močna, da se ne dajo premostiti. Jasno je torej, da ne more delavstvo prepustiti zastopanja svojih interesov nikomur kakor svojim lastnim zastopnikom, katerim je določeno strogo delavsko stališče.

Nič boljše kakor z dohodki, ni z izdatki. V tem oziru ni doslej v občinskem svetu nihče mislil na delavce. Nikomur ni prišlo na misel, da ima občina dolžnosti do delavcev. Se le zadnji čas sš je občinski svet — iz agitacijskih namenov — nekoliko zaletel, da bi se prikupil delavcem z nekakšnimi delavskimi stanovanji. Cela akcija pa je bila tako malenkostna, da delavstvo komaj kaj ve o njej.

Kako bo v bodoče, če ne bodo delavci imeli svojih zastopnikov, ki bodo tudi v tem oziru stali odločno na delavskem stališču? Socialni duh dosedanje uprave se je žalostno izražal v plačah mestnih delavcev in sedanje liberalne obljube prihajajo prepozno. Ob času volitev so obljube vedno po ceni. A liberalci so imeli dosti časa, da bi jih bili izpolnili, toda vselej so pozabili nanje, čim so bile volitve končane. Klerikalna kritika teh razmer, ki je sedaj precej glasna, pa tudi ne more preslepiti nikogar. Tudi klerikalci bodo zastopniki podjetnikov in posestnikov. In kakor klerikalni podjetniki privatno bolj gledajo na svoj žep nego na potrebe svojih delavcev, tako se bodo tudi v občinskem svetu branili vsega, kar bi obremenilo imovite sloje na korist delavstva.

Pri klerikalcih prihaja še posebej v poštev, da hočejo biti za vsako ceno »kmečka« stranka. Danes pa se agrarni in mestni interesi ne dajo pometati v en lonec. Jasno se je to pokazalo v vprašanju draginje. Aproverzija mesta je velevažna naloga občinskega sveta, a ta se ne sme urejati po potrebah velikih živinorejcev in klerikalnih mlekarjskih združenj. Če klerikalci na eni strani kmete učijo, kako naj mestnemu prebivalstvu umetno dražje svoje pridelke, tedaj ne morejo na drugi strani skrbeti, da bi mestno prebivalstvo prišlo do cenejšega in boljšega živčja. V tem oziru so klerikalci sploh nesposobni za zastopanje mestnega prebivalstva, posebno delavstva.

Tako torej za delavstvo ni druge poti kakor samostojen boj. Potrebna je največja solidarnost, da si pribori čim več mandatov. Čim več jih doseže, tem lažji bo boj za delavske koristi.

— Ljubljanski zaupniki, ki so bili vabljeni na nocojšnjo konferenco, so naprošeni, da se zanesljivo odzovejo. Ker pač gre za važne stvari, se priporoča točnost.

— Volilni imeniki za ljubljanske občinske volitve so že razporeženi in sme vsakdo vanje vpogledati skozi 14 dni, do vštetelega 17. februarja t. l. Tekom tega časa je vlagati tudi ugovore proti imeniku volilcev. Ugovore sme vlagati vsakdo, ki je v imeniku volilcev vpisan, kakor tudi vsak zase, da se vpiše v imenik volilcev. Ugovore je vložiti pisмено, in sicer za vsak reklamacijski slučaj posebej, pri c. kr. deželni vladi. Dan oddaje na pošto se bo štel tudi kot dan vložitve. Če kdo zahteva, da se ga vpiše v imenik volilcev, je v njegovem lastnem interesu, da priloži ugovoru listine, ki naj dokažejo njegovo volilno pravico v razredu, v katerem jo zahteva. Imenik volilcev je na razpolago tudi v prostorih socialno demokratične stranke v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 6, drugo nadstropje, levo, kjer se lahko vanj vpogleda vsak delavnik od 8. zjutraj do opoldne in od 2. popoldne do 9. zvečer.

— Volilec III. razreda je vsaka oseba, ki je bila dne 23. februarja t. l. najmanj 24 let stara, ki biva redno že 3 leta v Ljubljani in ima domovinsko pravico v Avstriji. V III. razredu volijo tudi oni moški in ženske, ki so vpisani v I. ali II. volilnem razredu. Sodrugi, prepričajte se takoj, v društveni pisarni, če ste vpisani.

— Reklamacije napravi najbolj zanesljivo volilni odbor jugoslov. soc. dem. stranke, ki se nahaja v Šelenburgovi ulici št. 6, drugo nadstropje levo. Delavci naj se sploh v vseh volilnih zadevah obračajo na ta naslov, kjer se dobe vsa pojasnila. Vsak naj pride sam, da se prepriča, če je vpisan v volilnem imeniku.

— Kako naj voli delavec pri občinskih volitvah ljubljanskih, je naslov brošure, ki jo je izdala Spošna delavska zveza »Vzajemnost« v Ljubljani. V brošuri je natančno opisano, kdo je volilec, kako se voli in sploh vse, kar mora volilec vedeti. Dobiva se v zvezini pisarni v Šelenburgovi ulici št. 6, drugo nadstropje, levo, in pri strankinih kolporterjih. Onim, ki so jo naročili, se dopiše. Sodrugi, sezite pridno po tej knjižici in skrbite, da pride vsakemu volilcu v roke.

— Ljubljana ima po rezultatih zadnjega ljudskega štetja 38.645 civilnih prebivalcev. Od leta 1900. je torej narasla za 4690 prebivalcev ali 13,8 odstotkov. O posebno velikem razvoju se tu pač ne more govoriti. Pa tudi ni čudno za glavno mesto tako agrarne dežele kakor Kranjska. Smo majhni, smo!

— Finančni položaj Kranjske, kakor ga je naslikal poslanec Mandelj v znani poslanici svojim volilcem, je gotovo zelo klaverno, zlasti če se pomisli, da je gospod Mandelj vzel za podlago svojim računom najugodnejše slučaje. Stvar pa postane lahko še veliko bolj neprijetna, nego jo je narisal. Zakaj danes ne ve nihče, kaj bo s sanacijo deželnih financ. Prejšnji finančni minister Bilinski je obljuboval mnogo, izvršiti pa ni mogel ničesar. Kaj namerava sedanji minister dr. Meyer, je še neznano. V državnem zboru je omenil, da bo treba sanirati deželne finance, o načinu pa še ni povedal nič. To pa je gotovo, da tako ne pojde, kakor je mislil Bilinski, ki je hotel enostavno naprtiti ljudstvu za več kakor 100 milijonov novih indirektnih davkov in mislil, da se bo potem plen razdelil med državo in dežele. Tisti davki bi imeli v prvi vrsti obremeniti delavstvo. A kaj se ima delavstvo sploh ogrevati za saniranje deželnih financ? Delavci niso krivi, da so dežele bankrotne, pa se tudi ne more zahtevati od njih, da bi s svojimi žulji plačevali tuje grehe. Vzemimo kranjsko deželo. Ali je sploh kaj storila za delavstvo? V nobenem oziru se ni brigala zanj, samo pivo mu je podražila in v Ljubljani mirno gleda, kako mu prisilna delavnica odjeda kruh in tlači plače navzdol. A kaj ima delavstvo kaj vpliva na deželno upravo? Niti enega delavskega zastopnika ni v deželnem zboru. Niti povedati se tam ne more mnenje delavstva. In zato naj bi se delavci ogrevali za saniranje dežele in naj bi prevzeli težka bremena v ta namen? Toliko naivnosti se tudi od slovenskega delavstva ne sme pričakovati.

— Spored koncerta »Glasbene Matice« z dne 5. februarja je zelo zanimiv in velepomemben posebno zaradi tega, ker se bo na njem izmed 17 skladb izvajalo 13 pristnih slovenskih izvornih del naših najboljših skladateljev starejše in mlajše generacije. Od starejše generacije, ki pa je v invenciji vedno mlada, so zastopani trije častni člani »Gl. Matice«: 75letni Jenko z mešanim zborom z orkestrom »Tanana«, 70letni Fran Gerbič z dvema skladbama: »Trospetvom« in »Rožmarin« in moškim zborom »Lahko noč« in 65letni Jakob Aljaž z dvema skladbama: »Zakipi duša mladostna« in »Divna noč«. Od mlajše generacije so pa zastopani Ferjančič s skladbo »Tone solnce, tone«, Juvanec s »Pastirjem« in pred vsem naša najmlajša generacija modernih velenadarjenih skladateljev je zastopana z dr. Gojmir Krekom z dvema skladbama: »Tam na vrtni gredi« in »Kakor bela golobica« in z Emil

Adamičem s štirimi skladbami: »Dekleček«, »Petnajst let«, »V snegu«, »V gozdu«. Skupaj je 7. slov. skladatelj zastopanih s 13 skladbami. Od teh se 12 skladb sploh prvičkrat izjva v koncertu »Gl. Matice« ne všteti še dveh orkestralnih skladb, jih je iz »Novih Akordov« 8. Koncert bo nudil občinstvu krasen vpogled v najnovejšo slovensko produkcijo in spoznalo bo skladatelje, kojih dela so resno lepa in velike glasbene vrednosti. Vstopnice so v predprodnici pri g. Češarkovi v Šelenburgovi ulici.

— V Spodnji Šiški bo nocoj družbinski večer s plesnim venčkom, ki ga priredi pevski odsek »Vzajemnost« v gostilniških prostorih gospoda Reberška. Poskrbljeno je za raznovrstno zabavo, tako da bodo lahko zadovoljni plesalci in neplesalci. Godba na lok in pevski zbor bosta izvajala izbrane točke, povrh pa bo tudi drugega kratkočasia. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina znaša 40 vin. za osebo.

Trst.
 — Pevski zbor društva »Ljudski oder« ima v nedeljo, dne 5. t. m. ob 5. popoldne svoj občini zbor v gostilni »Internacional« v ulici Giov. Boccaccio št. 25, na katerega vabi vse sodelujoče in podporene člane, ter vse one sodruge, katerim je kaj na tem ležeče, da se naš pevski zbor ohrani in povzdigne še na višjo stopnjo.

Socialistična konferenca.
 Trst, 3. februarja. (Brzjav »Rdečega Prapora«). Danes je bil v čitalnici društva »Circolo di studi sociali« sestanek zastopnikov socialistične stranke v Italiji ter nemške, češke, poljske, italijanske in jugoslovanske socialno demokratične stranke v Avstriji in ogrske socialno demokratične stranke, da se sporazumejo o prireditvi manifestacije, ki se ima vršiti v Italiji. Predmet te manifestacije ima biti zblizanje Avstro-Ogrske in Italije in vzporedna akcija proti oboroževanju obeh držav.
 Danes sta bili dve seji, prva za ustanovitev dnevnega reda, druga z obširno debato. Predmet razprave je bil dnevni red nameravanega sestanka ter čas in mesto. Jutri se razprava nadaljuje.
 Konferenca je poslala nemški stranki socialni brzjav radi smrti sodruga Sangerja.

Pozor!!
 Sl. občinstvu se vljudno raznanja, da se toči od danes naprej
v gostilni pri »PANJU,»
 Vegove ulice št. 10.
 belo in črno vino po 72. vin. liter.
 Dobiva se tudi izboren pelinkovac.
 Za obilen obisk se priporoča
 lastnik Leonardo Galante.

Št. 179/IX—II.

Razpis natečaja.

Pri podpisani blagajni razpisuje se služba

uradnika

II. kategorije IV. razreda, po pogojih določenih v službeni pragmatiki, katero lahko kompetentje pregledajo pri podpisani blagajni v uradnih urah.
 Zahteva se tudi popolno znanje slovenskega jezika.
 Prošnje je poslati podpisani blagajni do vštetelega 20. februarja 1911.

Okrajna bolniška blagajna v Gorici,
 dne 2. februarja 1911.

Načelnik:
A. Callini I. r.

Cez

FLORIAN



ga ni!
 Po njem ti jed diši.
 Želodec ne boleha
 in glava ne boli!

Zahtevajte izrečno »FLORIAN«!
Zavračajte ponaredbe!

Ljudska kakovost liter K 240
 Kabinetska kakovost . . . 480

Naslov za naročila: »FLORIAN«, Ljubljana.

Postavno varovano.

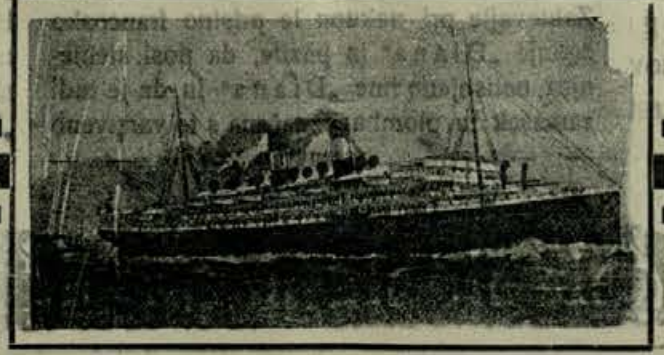
Kathreiner
Kneippova
sladna kava

je le ena, posnemkovpa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvorne zavoje s z imenom »Kathreiner«

Potniki v severno in južno Ameriko
 vozijo sedaj le po domači avstrijski progi

Avstro-Amerikana

Trst - Newyork, Buenos Aires - Rio de Janeiro



z najnovejšimi brzoparniki z dvema vrtenicama, električna razsvetljava, brezničnim brzovajom, na katerih je za vsakega potnika preskrbljeno, da dobi dovolj domače hrane z vinom, sveži kruh, posteljo, kopelj itd.

Odhod parnikov:
 V sev. Ameriko vsako soboto, v juž. Ameriko vsakih 14 dni.
 Vsakovrstna pojasnila dajo drage volje brezplačno pri glavni agenturi za Kranjsko, Štajersko in Koroško

Simon Kmetetz, Ljubljana, Kolodvorska ul. 26.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir.



Kg. sivoga dobrega, puljenega 2 K; boljšega 2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K; belega puhastega 5-10 K; velefinega snežnobelega, puljenega 6-40 K, 8 K; puha sivoga 6-7 K, belega, finega 10 K; najfinejši prsi puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglavnicama, 80 cm dlj, 60 cm šir., polnjena z novim, sivim, prav stanovitim puhastim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K, zglavnice 3, 3-50 in 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm šir. 13, 14-70, 17-80, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4-50, 5-20 in 5-70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 in 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. Natan. cen. gratis in fr. S. Benisch, Dešenice 758, Češko.

Castiti gospod

Gabrijel Piccoli
lekarnar

v Ljubljani.

Vašo tinkturo za želodec sem že vso z velikim uspehom porabil, katero iz srca priporočam v veliko korist vsaki družini ter se Vam iskreno zahvaljujem in prosim, blagovolite mi poslati še 24 stekleničic Vaše tinkture za želodec.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Sterle

Posesnik in premirani medvedji lovec v Koritnicah, pošta Knežak pri Št. Petru na Krasu.

10 zapovedi

za zdravje in 10 zapovedi za kmetovalca, vsake posebej tiskane, dobi vsak človek zastoj v lekarni Trnkoczy zraven rotovža v Ljubljani. V tej lekarni se tudi oddajo zdravila p. t. članom okr. bol. blagajne v Ljubljani, bol. zavodu c. kr. tob. tovarne in bolniške blagajne južne železnice.

ŽEPNI KOLEDAR

za delavce in prometne uslužbence

se dobi.

pri upravi „Rdečega Prapora.“

Produkt. zadruga ljublj. mizarjev

registrovana zadruga z omejeno zavezo

s sedežem v Ljubljani, Marije Terezije c. 11 (Kolizej)

Žaloga pohištva

lastnega izdelka in tapetniškega blaga.

Izvršuje vsa mišarska stavbna dela.

Lastna tovarna na Glincah pri Ljubljani.

ANTON ZUPANČIČ, KNJIGOVEZ, LJUBLJANA

SLOMŠKOVA ULICA ŠT. 31.

priporoča se za prijazna naročila na vsakovrstna v knjigoveško stroko spadajoča dela. — Izdeluje tudi jako okusne okvirje in passepartout, prikladne vsakovrstnim podobam.



Julij Meinl

Ustanovljeno 1862.

Uvoz kave
Veležgalnica kave

Pospeševanje krvnega toka, poživljenje živčnega delovanja, utrjenje kože proti prehladu.



Za umivanje glave, ustna ozir, zobna voda, — za olepšanje polti neprecenljivo. —

FRANCOSKO ŽGANJE 'DIANA'

Vaš zdravnik

vam priporoča francosko žganje 'Diana', ker je prepričan o velikih prednostih tega žganja za disinficiranje ust in osvežujočega vpliva na kožo, ki ga povzroča dodatek Mentola. Glavna snov francoskega žganja 'Diana' je dvakrat destilirano vinsko žganje.



Zahtevajte pri nakupu le pristno francosko žganje 'Diana' in pazite, da nosi steklenica natisnjeno ime 'Diana' in da je tudi zamašek in plomba označena s to varstveno znamko.

Domači prijatelj

v pravem pomenu besede, je francosko žganje 'Diana' in to vsled svoje osvežujoče moči, nizke cene in vsestranske porabnosti. — Cena: 1 male steklenice K — 50; srednje K 1-20; velike K 2-40. — Prodaja se v vseh trgovinah na drobno, kjer pa ne, dobi se naravnost od proizv. družbe franc. žganja 'Diana' r. z. o. z. na Dunaju I. Hohenstauffengasse 3 t.